

[Mejdahl]

di vi ikke kan undvære landbrugets eksport og beskæftigelse. Vi gør det for at understrege – også over for de unge, som vil gå ind i erhvervet – at vi regner med erhvervet. Vi gør det ved stort set at bruge landbrugets egne penge, nemlig grovvarerfundsmidlerne. Og med de erfaringer, vi indhenter gennem frigivelse af investeringsfundsmidler, vil vi i Venstre arbejde målrettet for, at erhvervslivet fremover får mulighed for at modstå uventede krisesituationer uden at skulle stå med hatten i hånden og bede det offentlige om hjælp.

For os er det vigtigt, at erhvervslivet, også landbruget, får mulighed for at tjene flere penge og dermed også mulighed for at konsolidere sig bedre, end tilfældet er i dag. Kunne det komme ud af tørken i 1992, er der dog perspektiv i tørkepakken.

Venstres folketingsgruppe støtter tørkepakken, og vi medvirker gerne til en hurtig sagsbehandling i udvalget.

Birthe Hansen (SF):

Indledningsvis vil jeg sige, at al landbrugsstøtte gennem de senere år har været mere eller mindre målrettet mod de store brug. Eksempler herpå kan man bl.a. finde i Landbrugsmagasinet i Arne Riis' artikel den 15. oktober i år, hvoraf det fremgår af en rapport udarbejdet af Statens Jordbrugsøkonomiske Institut i 1990, at godt 36.000 landmænd i perioden fra 1960'erne og op til først i 1980'erne har modtaget støtte og krisehjælp svarende til ikke mindre end næsten 400.000 kr. pr. bedrift. Ifølge rapporten er der ingen tvivl om, at langt hovedparten af støtten er udbetalt til landmænd med storproduktion.

DLR har samme år udarbejdet en statistik, hvoraf det fremgår, at ca. 4.500 landmænd fik krisehjælp efter refinansieringsordningen. Af de 4.500, der fik hjælp, var antallet af landmænd med 50 ha og opefter næsten dobbelt så stort som antallet af landmænd med under 50 ha.

Også med de såkaldte yngre jordbruger-lån favoriseres de store gårde. Gård til 4 mio. kr.: statslån på næsten ½ mio. kr., gård til 1 mio. kr.: statslån på kun godt 50.000 kr.

Samtidig er de store landbrug dårlige skatteydere: Gårde på over 100 ha betaler i gennemsnit knap 80.000 kr. om året i personlige skatter, og hvis man trækker generelle driftstil-

skud fra, bidrager de med 54.400 kr. til den offentlige kasse, hvorimod gårde på 20-30 ha, når man også her har fratrukket de generelle tilskud, bidrager til den offentlige kasse med 54.300 kr. Altså er de små brugs bidrag kun 100 kr. mindre end storlandbrugets. Tallene fremgår af en rapport fra SJI 1992.

Til det, jeg allerede har nævnt om favorisering af de store, kan jeg føje, at de også favoriseres af EF-støtteordningerne, og hertil kommer det vedvarende borgerlige pres for at få jordskatterne fjernet.

Alt i alt må man nok sige, at de små landbrug klarer sig utrolig godt, når man ser den ihærdige indsats, der gøres for med støtteordninger og landbrugslov at udkonkurrere dem til fordel for stordriften.

Denne favorisering fortsætter efter vores mening i de to lovforslag, vi behandler i dag. I lovforslag nr. L 38 bliver landbrug på under 30 ha reelt udelukket fra optagelse af statsgaranterede lån, medmindre høsttabet er langt over 30 pct., idet der ikke ydes lån, hvis udmålingsgrundlaget udgør mindre end 25.000 kr. Igen er de store landbrug sikret med lån på op til 1 mio. kr.

En anden betingelse, som også fremgår af § 2, er, at den samlede gæld skal udgøre mindst 50 pct. af de samlede aktiver, hvilket jo betyder, at de, som har forstået at spare op i ejendommen og dermed har et for samfundet bedre skattegrundlag, ikke kan komme i betragtning.

I SF havde vi hellere set en helt anden form, nemlig en form for henstand med terminen beregnet i forhold til tørketabets omfang, og for at imødekomme kreditforeningernes soliditetskrav kunne staten træde til sammen med landbrugets fonde med en garanti af en nærmere fastsat størrelse.

Når jeg har sagt det, vil jeg også gerne gøre et par bemærkninger til både Venstres og De Konservatives ordførere. Til Venstres politiske ordfører, der under behandlingen af skatteforslaget stod og beklagede, at man nærmest med hatten i hånden skulle bede om hjælp til landbruget, og til De Konservatives ordfører, der har følt sig ydmyget, kan jeg sige, som SF's ordfører, Jens Thoft, sagde, at det er lidt underligt, at vi ikke fik opbakning fra landbrugets organisationer, da vi midt i 1980'erne fremsatte et forslag til en solidarisk katastrofe-